

Sygn. akt VII U 2453/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Mirosław Major

Protokolant Stażysta Szymon Solecki

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2018 roku w Poznaniu

odwołań **Wytwórni (...) Spółka z o.o. z siedzibą w M.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr: (...),

w sprawie **Wytwórni (...) Spółka z o.o. z siedzibą w M.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.**

przy udziale ubezpieczonych G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., K. W., P. W., W. Z., K. Z., T. Z., A. Ł.

o podstawę wymiaru składek

1) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego G. W. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

2) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego R. Ł. z

tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

3) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego D. D. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

4) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego M. Ł. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

5) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonej K. W. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonej z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

6) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego P. W. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

7) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonej W. Z. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonej z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

8) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego T. Z. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

9) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego K. Z. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

10) zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 1 czerwca 2017 roku, nr (...), i stwierdza, że do podstawy wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne ubezpieczonego A. Ł. z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórni (...) Spółka z o.o. nie wlicza się przychodów uzyskiwanych przez ubezpieczonego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego,

11) zasądza od pozwanego organu rentowego na rzecz odwołującej kwotę 16 470 (szesnaście tysięcy czterysta siedemdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.), stwierdził, że podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **G. W.**

z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu wskazano, że płatnik składek w okresie objętym kontrolą nie przyjął do podstawy naliczenia składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne kwot nazwanych jako ekwiwalent za odzież w kwotach wyszczególnionych w uzasadnieniu decyzji. Ekwiwalent był wypłacany wszystkim pracownikom, w tym zatrudnionym w dziale administracji, w miesiącu następującym po miesiącu przepracowanym. W ocenie organu rentowego, ekwiwalent pieniężny za pranie i reperację odzieży roboczej wykonywanej przez pracowników we własnym zakresie powinien być ustalony w kwotach realnych uwzględniając nakład pracy na ten cel oraz aktualne koszty. W związku z faktem, że pracodawca nie różnicował kwot ekwiwalentów z uwagi na stanowisko, rodzaj wykonywanej pracy czy ryzyko zabrudzenia odzieży oraz wypłacał go pracownikom, którzy nie używają odzieży roboczej, a także jego wysokość w znaczny sposób przewyższała koszty faktycznie poniesione przez pracowników na pranie i reperacje odzieży, kwota wypłacana przez pracodawcę nie spełnia wymogów ekwiwalentu pieniężnego. W ocenie organu rentowego wypłacone środki stanowiły ryczałt pieniężny, nie zaś ekwiwalent pieniężny, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 6) rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, a więc są przychodami stanowiącymi podstawę wymiaru składek.

Od tej decyzji w ustawowo przewidzianym trybie i terminie odwołał się płatnik składek, reprezentowany przez fachowego pełnomocnika, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik odwołującej spółki przywołał stanowisko Państwowej Inspekcji Pracy, która stwierdziła, że z uwagi na charakter pracy przy wytwarzaniu papieru toaletowego, przy której odzież pracownika może ulec znacznemu zabrudzeniu ocenić można, że pranie odzieży raz w tygodniu jest zasadne. Odwołująca przyjęła właśnie taką częstotliwość. Ekwiwalent został ustalony w równej wysokości, gdyż wszyscy pracownicy, którzy go otrzymywali pracowali w takich samych warunkach. Jego wysokość została określona zgodnie z cenami za usługi pralnicze przyjmowane przez stosowny zakład najbliższy dla siedziby spółki. W świetle poglądów orzecznictwa pracodawca nie ma obowiązku wymagać od pracownika udokumentowania kosztów poniesionych na pranie i konserwację odzieży.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji w ten sposób, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne G. W. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygnaturą akt VII U 2453/17.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.), stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **R. Ł.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne R. Ł. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2454/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2454/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **D. D.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne D. D. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2455/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2455/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu

Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **M. Ł.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne M. Ł. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2456/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2456/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **K. W.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 07/2014 do 01/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczoną ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne K. W. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez nią z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez nią z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2457/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2457/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **P. W.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne P. W. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2458/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2458/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **W. Z.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane

w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczoną ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne W. Z. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez nią z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez nią z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2459/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2459/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **T. Z.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 03/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne T. Z. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2460/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2460/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **K. Z.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne K. Z. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2461/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2461/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Decyzją z dnia 1 czerwca 2017 r., Nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 963 ze zm.), art. 81 ust. 1 i 5, 6 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 1793 ze zm.) stwierdził, że podstawa wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i zdrowotne **A. Ł.** z tytułu zatrudnienia u płatnika składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., za okres od 01/2012 do 12/2015 stanowią kwoty wskazane w sentencji decyzji (przytaczanie tych kwot, wobec niekwestionowania przez odwołującą i ubezpieczonego ich wysokości i sposobu wyliczenia, nie jest konieczne).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy przedstawił argumentację analogiczną do przytoczonej w decyzji Nr (...).

Przedmiotową decyzję w przepisany trybie i terminie zaskarżył płatnik składek Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M., podnosząc argumenty jak w odwołaniu od decyzji Nr (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniosł o jego oddalenie w całości, zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, połączenie spraw w trybie art. 219 k.p.c. do wspólnego rozpoznania, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

W piśmie z dnia 30 września 2017 r. pełnomocnik odwołującej spółki sprecyzował żądanie wynikające z odwołania, wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne A. Ł. za okres wskazany w zaskarżonej decyzji nie stanowią przychody uzyskiwane przez niego z tytułu pieniężnego ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego uzyskiwane przez niego z tytułu zatrudnienia w Wytwórni (...) sp. z o.o. z siedzibą w M..

Sprawa została zarejestrowana pod sygn. akt VII U 2462/17.

Zarządzeniem z dnia 3 listopada 2017 r. sąd połączył ww. sprawę z odwołania Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...) zarejestrowaną pod sygn. VII U 2462/17 ze sprawą z odwołania spółki Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w P. z dnia 1 czerwca 2017 r. Nr (...), prowadzoną przed tut. sądem pod sygn. akt VII U 2453/17 do łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r. pełnomocnik odwołującej spółki podtrzymał dotychczasowe stanowisko oraz cofnął wniosek o przesłuchanie wskazanych w odwołaniach świadków i o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy. Nie złożył innych wniosków dowodowych oraz oświadczył, że zgadza się z wartością przedmiotu sporu w każdej ze spraw wyliczoną przez pozwany organ rentowy.

Pełnomocnik organu rentowego podtrzymał stanowisko wyrażone w odpowiedziach na odwołania i podniósł, że w niniejszej sprawie sporna jest tylko kwestia czy ekwiwalent BHP powinien zostać wliczony do podstawy wymiaru składek ubezpieczonych czy też wyłączony z podstawy wymiaru.

Ubezpieczeni G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł. oświadczyli, że przychylają się do stanowiska odwołującej spółki. Ubezpieczona K. W. oświadczyła, że nie zajmuje stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wytwórnia (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. powstała w 1999 r. W 2004 r. spółka została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego. Przedmiotem działalności spółki jest głównie produkcja papieru toaletowego. Prezesem zarządu spółki jest P. S., który jest uprawniony do samodzielnego reprezentowania spółki.

Pracownicy odwołującej spółki zatrudnieni w dziale produkcji wykonują pracę w odzieży roboczej, na którą składają się zwykle: spodnie, bluza robocza, koszula robocza, obuwie ochronne, czapka i rękawice robocze. W zależności od zajmowanego stanowiska niektórym pracownikom przysługuje dodatkowo kurtka robocza (m.in. magazynier, pracownik obsługi hydropulpera) i kombinezon ochronny (pracownik obsługi maszyny papierniczej).

W okresie objętym kontrolą pozwanego, tj. od stycznia 2012 r. do grudnia 2015 r., płatnik wypłacał wszystkim pracownikom ekwiwalent BHP, który miał rekompensować pracownikom poniesione przez nich koszty za pranie, naprawę i konserwację odzieży roboczej.

W okresie od stycznia 2012 r. do kwietnia 2013 r. ekwiwalent wynosił zgodnie z aneksem do zarządzenia wewnętrznego Nr 2 z dnia 15 czerwca 2011 r. 500 zł miesięcznie dla każdego pracownika. Na mocy aneksu do zarządzenia wewnętrznego Nr 1 z dnia 15 kwietnia 2013 r. od 1 maja 2013 r. ekwiwalent wynosił 350 zł miesięcznie dla każdego pracownika, od 1 sierpnia 2013 r. - 400 zł miesięcznie (aneks do zarządzenia wewnętrznego Nr 1 z dnia 16 lipca 2013 r.), od 1 listopada 2013 r. - 500 zł miesięcznie (aneks do zarządzenia wewnętrznego Nr 1 z dnia 14 października 2013 r.), od 1 kwietnia 2014 r. - 400 zł miesięcznie (aneks do zarządzenia wewnętrznego Nr 1 z dnia 16 lipca 2013 r.).

Sposób wypłaty ekwiwalentu został ustalony w porozumieniu z pracownikami.

Ekwiwalent był wypłacany w jednakowej wysokości dla wszystkich pracowników odwołującej spółki (także zatrudnionych na stanowiskach niewymagających korzystania z odzieży roboczej, w tym wypadku ekwiwalent miał rekompensować koszty prania i konserwacji odzieży własnej, w której świadczona jest praca).

Przy ustaleniu wysokości ekwiwalentu przyjęto wyliczenie uwzględniające ceny usług pralniczych najbliższych pralni w C.. Z obliczenia tego (ustalonego na dzień 1 stycznia 2013 r.) wynikało, że koszty prania i konserwacji odzieży i obuwia wraz z transportem do pralni wynoszą miesięcznie 462,37 zł. Na tę kwotę składało się: 5-krotne pranie ubrania roboczego (110 zł), 5-krotne pranie koszuli (45 zł), 5-krotne pranie kurtki ocieplanej (140 zł), mycie i konserwacja obuwia (42 zł), transport do pralni (125,37 zł).

W piśmie z dnia 13 lutego 2017 r. (Nr rej. (...) - 4560 - (...) - (...)) Państwowa Inspekcja Pracy Okręgowy Inspektorat Pracy w P. Oddział w P. – w odpowiedzi na zapytanie płatnika – wyraziła stanowisko, że prace przy wytwarzaniu papieru toaletowego są pracami, przy których odzież pracowników może ulec znacznemu zabrudzeniu, stąd przyjąć można, że pranie odzieży raz w tygodniu jest zasadne.

Ekwiwalent był wypłacany razem z wynagrodzeniem za pracę w miesiącu następującym po miesiącu przepracowanym. Nieobecność w pracy umniejszała wysokość ekwiwalentu. Płatnik nie był i nie jest w stanie zapewnić we własnym zakresie prania odzieży roboczej.

W okresie objętym kontrolą ubezpieczeni świadczyli pracę w odzieży roboczej. Spoczywał na nich obowiązek pracy w odzieży roboczej. Ubezpieczeni kwitowali odbiór odzieży roboczej i obuwia roboczego własnoręcznym podpisem.

G. W. jest zatrudniony w odwołującej spółce na stanowisku brygadzysty koordynującego i jednocześnie obsługującego maszynę papierniczą. W swojej pracy używa odzieży ochronnej, którą zapewnia mu odwołująca spółka. Ubezpieczony raz w roku otrzymuje od pracodawcy odzież ochronną, na którą składają się: koszula, spodnie, ocieplacz (tj. kurtka z odpisanymi rękawami), bluza, czapka, rękawice, a także buty filcowe (letnie i zimowe). Ubezpieczony kwituje odbiór tej odzieży. G. W. czyści ww. odzież we własnym zakresie, 3 razy w tygodniu (czasami częściej) i z tego tytułu otrzymuje ekwiwalent od pracodawcy. Wysokość tego ekwiwalentu jest znana ubezpieczonemu.

R. Ł. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2000 r., na stanowisku magazyniera. Ubezpieczony korzysta podczas pracy z odzieży ochronnej, otrzymywanej raz w roku od pracodawcy, na którą składają się: czapka, buty, koszula, spodnie, bluza, kurtka ocieplana, rękawice. Ubezpieczony kwituje odbiór ww. odzieży roboczej. Ubezpieczony pracuje zarówno w pomieszczeniu (w magazynie), jak i na dworze. Noszone ubrania często się brudzą ze względu na panujące warunki pogodowe. Wobec tego, ubezpieczony czyści ww. odzież roboczą we własnym zakresie, tj. pierze mu ją – dwa lub trzy razy w tygodniu - jego żona. Buty konserwuje przynajmniej raz na dwa dni. Ubezpieczony otrzymuje z tytułu czyszczenia odzieży ekwiwalent od pracodawcy. Ubezpieczony nie przedstawiał pracodawcy żadnych rachunków. W okresie, gdy ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim otrzymywał mniej ekwiwalentu.

D. D. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2003 r. na stanowisku brygadzysty maszyny papierniczej. Z tytułu ww. zatrudnienia korzysta z odzieży ochronnej, tj. butów, spodni, koszuli, bluzy, czapki, kurtki, rękawic. Odzież tę otrzymuje od pracodawcy raz na rok, kwitując wówczas jej odbiór. Ze względu na panujące w pracy warunki, tj. wilgotność, kurz, odzież jest często brudzona. Ubezpieczony czyści ww. odzież roboczą we własnym zakresie, tj. pierze ją od dwóch do trzech razy w tygodniu. Buty natomiast czyści co drugi dzień. Z tego tytułu (czyszczenia/prania odzieży roboczej) ubezpieczony otrzymuje od pracodawcy ekwiwalent. Ubezpieczony nie przedstawiał żadnych rachunków, bowiem pracodawca tego od niego nie żądał.

M. Ł. był zatrudniony w odwołującej spółce w okresie od 2000 r. do 2015 r. jako brygadzysta maszyny papierniczej. Na tym stanowisku konieczna była odzież ochronna. Ubezpieczony otrzymywał taką odzież od pracodawcy (odwołującej spółki), w postaci spodni, koszuli, bluzy, czapki, butów, rękawic, kurtki. Pracodawca nie zapewniał czyszczenia odzieży, dlatego ubezpieczony prał ją we własnym zakresie - od dwóch do trzech razy w tygodniu, w

zależności od potrzeb. Buty konserwował dwa razy w tygodniu. Ubezpieczony otrzymywał od odwołującej spółki ekwiwalent za czyszczenie odzieży roboczej. Pracodawca nie żądał rachunków z tego tytułu.

K. W. pracowała w odwołującej spółce przez niecały rok (do końca 2014 r.) na stanowisku pakowaczki. Na tym stanowisku konieczna była odzież ochronna, którą ubezpieczona otrzymała od pracodawcy w postaci: spodni, koszuli, bluzy, butów, rękawic. Ze względu na warunki pogodowe i kurz w zakładzie pracy, odzież często się brudziła. Ubezpieczona czyściła ww. odzież ochronną we własnym zakresie. Z tego tytułu otrzymywała od pracodawcy ekwiwalent. Ubezpieczona kwitowała odbiór odzieży. Nie składała oświadczeń ani rachunków co do kosztów prania.

P. W. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2010 r., na stanowisku pomocnika brygadzysty maszyny papierniczej. Na tym stanowisku konieczna jest odzież ochronna, którą ubezpieczony otrzymuje od pracodawcy dwa-trzy razy do roku, w postaci spodni, koszuli, czapki, bluzy, kurtki ocieplanej i rękawic. Ubezpieczony kwituje odbiór odzieży. Ubezpieczony czyści ww. odzież roboczą we własnym zakresie, co do zasady dwa lub trzy razy w tygodniu i tego tytułu otrzymuje od pracodawcy ekwiwalent. Za okres, w którym ubezpieczony przebywał na zwolnieniu lekarskim, ekwiwalent był obniżany. Pracodawca nie wymagał od niego rachunków ani oświadczeń za czyszczenie odzieży.

W. Z. jest zatrudniona w odwołującej spółce od 2005 r. jako pakowaczka. Na tym stanowisku jest wymagana odzież ochronna, którą ubezpieczona otrzymuje od pracodawcy. Ubezpieczona kwituje odbiór takiej odzieży, na którą składają się: spodnie, kurtka, bluza polarowa, buty, koszula, czapka, rękawice. Na pakowalni, gdzie pracuje ubezpieczona jest dużo pyłu i kurzu, wobec czego odzież jest często brudna. Ubezpieczona czyści ją we własnym zakresie, dwa-trzy razy w tygodniu, latem częściej. Z tego tytułu otrzymuje od odwołującej spółki ekwiwalent. Pracodawca nie wymaga od niej rachunków ani oświadczeń co do kosztów prania odzieży.

T. Z. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2011 r. jako mechanik utrzymania ruchu i spawacz. Na tym stanowisku jest wymagana odzież ochronna, którą ubezpieczony otrzymuje od pracodawcy, w postaci: kombinezону (dwóch zestawów), ocieplacza, kurtki ocieplanej, trzech rodzajów obuwia (skórzanego, gumowo-filcowanego, gumowego), okularów, czapki, rękawiczek spawalniczych, rękawic do wysokich temperatur i rękawic do czynników chemicznych, koszuli i bluzy. Ubezpieczony kwituje odbiór odzieży. T. Z. czyści odzież roboczą we własnym zakresie, dwa-trzy razy w tygodniu. Z tego tytułu otrzymuje od pracodawcy ekwiwalent. Nie ma obowiązku przedkładania rachunków i oświadczeń co do wykorzystania środków do czyszczenia odzieży.

K. Z. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2011 r. jako pilarz, zajmuje się cięciem papieru. Na tym stanowisku wymagana jest odzież ochronna, którą ubezpieczony otrzymuje od pracodawcy, w postaci: butów, spodni, bluzy, koszuli, kurtki, rękawic, czapki. Ubezpieczony kwituje odbiór ww. odzieży. K. Z. pracuje w warunkach, gdzie jest duże zapylenie i kurz. Odzież czyści we własnym zakresie, dwa-trzy razy w tygodniu. Z tego tytułu otrzymuje ekwiwalent. Pracodawca nie wymagał rachunków ani oświadczeń w zakresie kosztów czyszczenia odzieży. Ubezpieczony nie jest w stanie określić miesięcznych kosztów amortyzacji pralki, prądu i wody w związku z praniem odzieży.

A. Ł. jest zatrudniony w odwołującej spółce od 2000 r. jako mechanik maszyn papierniczych. Na tym stanowisku jest wymagana odzież ochronna, którą ubezpieczony otrzymuje od pracodawcy, w postaci: spodni, koszuli, bluzy, kurtki, butów, czapki i rękawic. Ubezpieczony kwituje odbiór odzieży roboczej. Ubezpieczony czyści ww. odzież we własnym zakresie (tj. pierze ją co drugi dzień, a czasami raz na tydzień). Buty pastuje codziennie. Z tytułu czyszczenia odzieży ochronnej ubezpieczony otrzymuje ekwiwalent od pracodawcy. W okresie zwolnienia lekarskiego wysokość wypłacanego ekwiwalentu była obniżana. Pracodawca nie żądał od niego rachunków za pranie.

Odzież pracowników produkcji ulegała ciągłemu zabrudzeniu z uwagi na silne zapylenie, wilgoć i kontakt z surowcem powodującym zabrudzenie i niszczenie ubrań.

Ubezpieczonemu G. W. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,

- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu R. Ł. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 10/2015 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 232 zł,
- za okres (...) w kwocie 292 zł.

Ubezpieczonemu D. D. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu M. Ł. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 02/2012 w kwocie 500 zł,
- za okres (...) w kwocie 397 zł,
- za okres od 04/2012 do 08/2012 w kwocie 500 zł,
- za okres (...) w kwocie 306 zł,
- za okres (...) w kwocie 83 zł,
- za okres od 11/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,

- za okres od 12/2013 do 03/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres (...) w kwocie 452 zł,
- za okres (...) w kwocie 253 zł,
- za okres od 06/2014 do 06/2015 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 213 zł,
- za okres od 08/2015 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonej K. W. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres (...) w kwocie 147 zł,
- za okres od 08/2014 do 10/2014 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 258 zł,
- za okres od 12/2014 do 01/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu P. W. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonej W. Z. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu T. Z. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 03/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,

- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 03/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres (...) w kwocie 210 zł,
- za okres od 05/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu K. Z. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 10/2014 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 232 zł,
- za okres od 12/2014 do 12/2015 w kwocie 400 zł.

Ubezpieczonemu A. Ł. wypłacono ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego w następujących wysokościach:

- za okres od 01/2012 do 02/2012 w kwocie 500 zł,
- za okres (...) w kwocie 380 zł,
- za okres od 04/2012 do 05/2013 r. w kwocie 500 zł,
- za okres od 06/2013 do 08/2013 w kwocie 350 zł,
- za okres od 09/2013 do 11/2013 w kwocie 400 zł,
- za okres od 12/2013 do 04/2014 w kwocie 500 zł,
- za okres od 05/2014 do 07/2014 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 116 zł,
- za okres od 09/2014 do 04/2015 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 93 zł,
- za okres (...) w kwocie 181 zł,
- za okres od 07/2015 do 11/2015 w kwocie 400 zł,
- za okres (...) w kwocie 120 zł.

Ubezpieczeni G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł. po otrzymaniu ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i czyszczenie obuwia roboczego nie dokumentowali poniesionych przez siebie wydatków z tytułu

prania odzieży. Karty ewidencyjne wyposażenia złożone w toku postępowania przez odwołującą spółkę oraz znajdujące się w aktach ZUS potwierdzają fakt wydania odzieży roboczej.

Płatnik składek nie wliczył do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne kwot ww. ekwiwalentu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie:

- dokumentów znajdujących się w aktach sprawy na kartach 12-15, 74,
- dokumentów zgromadzonych w aktach pozwanego organu rentowego, zwłaszcza zeznań prezesa zarządu odwołującej spółki (...) oraz ubezpieczonych złożonych w toku postępowania administracyjnego,
- zeznań P. S. prezesa zarządu odwołującej spółki złożone w toku postępowania sądowego (k. 84v-85),
- zeznań ubezpieczonych: G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł. (k. 84v-87).

Sąd uznał za wiarygodne dowody zgromadzone w aktach sprawy, albowiem nie budziły one zastrzeżeń sądu, nie były one kwestionowane przez strony, a sąd nie znalazł podstaw, aby czynić to z urzędu. Sąd przyjął też, że kserokopie dokumentów złożonych i zgromadzonych w sprawie są prawdziwe i wiarygodne. Nie ma podstaw do ich zakwestionowania z urzędu, a żadna ze stron nie podniosła zarzutu ich nieprawdziwości, co pozwoliło na potraktowanie, tychże kserokopii jako dowodów pośrednich na istnienie dokumentów o treści im odpowiadającej.

Na rozprawie w dniu 18 stycznia 2018 r. pełnomocnik odwołującej spółki cofnął wniosek o przesłuchanie wskazanych w odwołaniach świadków i o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego z dziedziny bezpieczeństwa i higieny pracy.

Sąd dał wiarę zeznaniom prezesa zarządu odwołującej spółki (...), uznając je za spójne i konsekwentne. P. S. w logiczny i precyzyjny sposób opisał zasady wypłacania w odwołującej spółce ekwiwalentu za odzież roboczą i ustalania jego wysokości. Przyznał też, że ekwiwalent ma rekompensować pracownikom koszty poniesione na pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego, nadto potwierdził, że ekwiwalent był także wypłacany pracownikom administracyjnym, zatrudnionym na stanowiskach, na których praca nie jest świadczona w odzieży roboczej. P. S. zeznał, że stanowiska na produkcji i przetwórci są uciążliwe, gdy chodzi o stopień zabrudzenia odzieży. Z uwagi na pełnioną przez niego funkcję w odwołującej spółce i wiedzę w zakresie będącym przedmiotem sporu zeznania P. S. okazały się przydatne do ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.

Sąd dał także wiarę zeznaniom ubezpieczonych G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł.. Pomiędzy tymi zeznaniami nie występują istotne sprzeczności, wzajemnie się one uzupełniają, tworząc jednolitą całość. W zeznaniach nie zachodziły sprzeczności. Ubezpieczeni potwierdzili, że otrzymywali ekwiwalent za pranie odzieży roboczej i konserwację obuwia roboczego, wymienili co wchodziło w skład zestawu odzieży roboczej na zajmowanym przez nich stanowisku pracy. Na podstawie ich zeznań sąd nie ustalił w jaki sposób ustalano wysokość ekwiwalentu, ponieważ ubezpieczeni nie mieli wiedzy w tym zakresie. Ubezpieczeni A. Ł., P. W. i R. Ł. wskazali nadto, że wysokość ekwiwalentu była umniejszana z powodu przebywania pracownika na zwolnieniu lekarskim. Sąd miał na uwadze, że zeznania ubezpieczonych pozostają także w zgodności z zeznaniami P. S..

Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika organu rentowego o przeprowadzenie dowodu ze złożonych na rozprawie przykładowych cenników prania-czyszczenia odzieży roboczej w dwóch pralniach znajdujących się na terenie P., jako spóźniony w świetle treści art. 207 § 6 k.p.c. w zw. z art. 217 § 2 k.p.c., bowiem brak jest jakichkolwiek podstaw do uznania, że po stronie pozwanego istniały jakiegokolwiek przeszkody do złożenia tego wniosku dowodowego na wcześniejszym etapie postępowania. Zresztą pełnomocnik pozwanego organu rentowego nawet nie wskazywał na istnienie takich przeszkód czy też pojawienie się potrzeby powołania tego dowodu na tym etapie postępowania. Nadto Sąd uznał, że przeprowadzenie tego dowodu nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, albowiem

ww. cenniki dotyczą – jak już wyżej była mowa – pralni na terenie P., a nie okolic zamieszkania ubezpieczonych lub siedziby odwołującej.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania płatnika składek Wytwórni (...) sp. z o.o. z/s w M. zasługują na uwzględnienie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie nie był kwestią sporną. Przedmiot sporu sprowadzał się do oceny, czy organ rentowy zasadnie ustalił podstawę wymiaru składek na obowiązkowe ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe, wypadkowe i ubezpieczenie zdrowotne ubezpieczonych: G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł., wliczając do podstawy wymiaru tych składek kwoty ekwiwalentu pieniężnego za pranie i konserwację odzieży roboczej.

Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1778), powoływanej dalej jako ustawa systemowa, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych wymienionych w art. 6 stanowi przychód, o którym mowa w art. 4 pkt 9) ustawy, tj. przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych z tytułu zatrudnienia m.in. w ramach stosunku pracy.

Z kolei zgodnie z art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, przychodem ze stosunku pracy są wszelkiego rodzaju wypłaty pieniężne oraz wartość pieniężna świadczeń w naturze, bądź ich ekwiwalenty, bez względu na źródła finansowania tych wypłat i świadczeń, a w szczególności wynagrodzenia zasadnicze, wynagrodzenia za godziny nadliczbowe, różnego rodzaju dodatki, nagrody, ekwiwalenty za niewykorzystany urlop i wszelkie inne kwoty niezależnie od tego, czy ich wysokość została z góry ustalona, a ponadto świadczenia pieniężne ponoszone za pracownika, jak również wartość innych nieodpłatnych świadczeń lub świadczeń częściowo odpłatnych.

Wyliczenie przychodów ze stosunku pracy, które podlegają opodatkowaniu nie jest wyczerpujące, na co wskazuje sformułowanie „w szczególności”.

Zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz.1106 ze zm.), podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe stanowi przychód w rozumieniu przepisów o podatku dochodowym od osób fizycznych, osiągany przez pracowników u pracodawcy z tytułu zatrudnienia w ramach stosunku pracy, z zastrzeżeniem art. 18 ust. 2 ustawy systemowej oraz § 2 tego rozporządzenia. Dodatkowo w myśl § 2 ust. 1 pkt 6) tego rozporządzenia, podstawy wymiaru składek nie stanowią następujące przychody: wartość świadczeń rzeczowych wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy oraz ekwiwalenty za te świadczenia wypłacane zgodnie z przepisami wydanymi przez Radę Ministrów lub właściwego ministra, a także ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży roboczej, używanie odzieży i obuwia własnego zamiast roboczego oraz wartość otrzymanych przez pracowników bonów, talonów, kuponów lub innych dowodów uprawniających do otrzymania na ich podstawie napojów bezalkoholowych, posiłków oraz artykułów spożywczych, w przypadku gdy pracodawca, mimo ciążącego na nim obowiązku wynikającego z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy, nie ma możliwości wydania pracownikom posiłków i napojów bezalkoholowych. Do przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy zalicza się między innymi art. 237⁹ § 1 kodeksu pracy, w myśl którego pracodawca nie może dopuścić pracownika do pracy bez środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego, przewidzianych do stosowania na danym stanowisku pracy.

Pracodawca jest obowiązany zapewnić, aby stosowane środki ochrony indywidualnej oraz odzież i obuwie robocze posiadały właściwości ochronne i użytkowe oraz zapewnić odpowiednio ich pranie, konserwację, naprawę, odpylanie i odkażanie, a jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży roboczej, czynności te mogą być wykonywane przez pracownika, pod warunkiem wypłacania przez pracodawcę ekwiwalentu pieniężnego w wysokości kosztów poniesionych przez pracownika (art. 237⁹ § 2 i 3 kodeksu pracy). Jeżeli pracodawca nie może zapewnić prania odzieży

robotniczej, czynności te mogą być wykonywane przez pracownika, pod warunkiem wypłacenia ekwiwalentu pieniężnego w wysokości kosztów poniesionych przez pracownika.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 12 marca 2015 r., III AUa 533/14, stwierdził, że przyjęta w regulaminie pracy wysokość ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży robotniczej ustalona w oparciu o ceny rynkowe obowiązujące w pralniach świadczących usługi w regionie podlega wyłączeniu z podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i rentowe na podstawie § 2 ust. 1 pkt 6) rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18 grudnia 1998 r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, zaś tak ustalony ekwiwalent odpowiada kosztom obciążającym pracowników z tytułu prania odzieży i nie zachodzi konieczność dokumentowania poniesionych przez nich wydatków z tego tytułu. Świadczenia te nie stanowią podstawy wymiaru składek ubezpieczeniowych tylko jako ekwiwalenty pieniężne za pranie odzieży robotniczej, które Minister Pracy i Polityki Socjalnej wymienił w § 2 ust. 1 pkt 6) - wydanego na podstawie upoważnienia przewidzianego w art. 21 ustawy systemowej - rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1998 r., jako rodzaj przychodów wynikających z przepisów o bezpieczeństwie i higienie pracy. Wskazaną regulację należy pojmować więc niezależnie od unormowania art. 21 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, gdyż jedynym źródłem wyłączenia tych przychodów z podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia pozostaje § 2 rozporządzenia. Niewątpliwie z tym przepisem koresponduje art. 237⁹ § 3 kp, zawierający nieskonstruowane w przepisach z zakresu ubezpieczenia społecznego, legalne określenie tego źródła przychodu jako ekwiwalent o charakterze pieniężnym, odpowiadający kosztom, które poniósł pracownik. Ustalenie, że kwota wypłacana przez pracodawcę jako ekwiwalent nie jest dokładnie równa poniesionym kosztom, uwzględnia zarówno sytuację, w której jest wyższa aniżeli koszt rzeczywisty, oraz jest od tego kosztu niższa i pracownik mógłby żądać pokrycia poniesionego wydatku w całości. Żaden z tych przypadków nie ma wpływu na ocenę świadczenia kompensującego poniesiony przez pracownika koszt prania odzieży robotniczej z perspektywy ubezpieczeń społecznych, ponieważ zachowany jest cel i istota umieszczenia tych wypłat w katalogu wyłączeń przewidzianych w § 2 ust. 1 powołanego rozporządzenia. Nie istnieje zatem uzasadnienie do włączenia takiego świadczenia do podstawy wymiaru składki, która w konsekwencji nie posłuży do obliczenia wysokości świadczenia emerytalnego i rentowych (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 kwietnia 2017 r., II UK 198/16). W wyroku tym Sąd Najwyższy zwrócił także uwagę na to, że jeżeli pracodawca używa nazwy ekwiwalent, to uwzględnia, że ekwiwalent i ryczałt nie mają w języku prawnym jednoznacznej treści; że równa wartość jest cechą pojęciową tylko ekwiwalentu rozumianego jako „równowartość”, a ekwiwalent oznacza nie tylko równowartość, lecz także równoważnik, odpowiednik, przy czym odpowiedni i równoważny to współmierny, pozostający w równowadze, ale niekoniecznie równy. Ryczałt jest ekwiwalentny, jeżeli wypłacona kwota jest odpowiednia do wysokości poniesionych kosztów, a więc wtedy, gdy jej wysokość została określona w stałej kwocie, jeżeli jej wyliczenie uwzględnia rzeczywistą częstotliwość ponoszenia wydatków i mieści się w niewielkiej rozpiętości cen rynkowych.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy należy stwierdzić, że organ rentowy niezasadnie wliczył pracownikom świadczącym pracę w odzieży ochronnej, tj. G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł., kwoty ekwiwalentu pieniężnego za pranie odzieży robotniczej i czyszczenie obuwia do podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że ustalona przez płatnika kwota ekwiwalentu nie odbiegała od realnych cen rynkowych za usługi pralnicze i uwzględniała to, z jaką częstotliwością należało wykonywać tego rodzaju usług. Potwierdza to zestawienie wydatków sporządzone w oparciu o położone w pobliżu zakładu pralnie (k. 14-15). Także zeznania ubezpieczonych pokazują w jakim stopniu odzież robocza ulegała zabrudzeniu i w konsekwencji, jak często musiała być czyszczona.

Ustalone kwoty ekwiwalentu, choć ulegały niewielkim wahanom, to mieściły się w granicach cen rynkowych i były współmierne do rzeczywiście poniesionych kosztów, choć nie pokrywały się z nimi w całości. Jak już powyżej wskazano stwierdzenie, że rekompensata za pranie odzieży robotniczej nie wynosi dokładnie tyle, na ile wskazywałoby matematyczne wyliczenie kosztów, nie przesądza o zasadności stanowiska pozwanego. Ustalona przez płatnika kwota jako pozostająca w równowadze z kosztami prania i konserwacji odzieży stanowi ekwiwalent pieniężny, o którym

mowa w § 2 ust. 1 pkt 6) rozporządzenia w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe i nie podlega oskładkowaniu. Po stronie pracowników nie dochodziło zatem do przysporzenia majątkowego generującego podlegający obowiązkowi odprowadzenia składek przychód.

Stanowiska tego nie zmienia fakt, że pracodawca nie różnicował kwot ekwiwalentu z uwagi na stanowisko pracy. Większość pracowników działu produkcji korzystała z takiego samego zestawu odzieży roboczej, w skład którego wchodziły buty, spodnie robocze, koszule i bluzy robocze. Pracownicy obsługi hydropulpera i maszyny do produkcji papieru otrzymywali także kurtki ocieplane, co zostało uwzględnione w kalkulacji kosztów prania odzieży. Mimo tego w ocenie sądu kwoty ekwiwalentu przyjmowane przez płatnika nadal odzwierciedlały realne koszty prania odzieży roboczej, co potwierdza przedstawiona kalkulacja kosztów. Wypłacany pracownikom ekwiwalent w niektórych okresach przewyższał te koszty, a w innych był od nich niższy. Różnice te nie były jednak na tyle znaczące, by móc stwierdzić, że cel świadczenia wykraczał poza realizację obowiązków pracodawcy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy.

Prawidłowe zdaniem sądu było także przyjęcie, że odzież ulegała zabrudzeniu w jednakowym stopniu, a zatem, iż powinna być prana z taką samą częstotliwością. Ustalenie takiego kryterium pozwalało na obliczenie w prosty sposób wysokości świadczenia, a z zeznań ubezpieczonych wynikało, że odzież pracowników produkcji ulegała zabrudzeniu w podobnym stopniu.

Zasadność częstotliwości prania odzieży potwierdza także informacja zawarta w piśmie Państwowej Inspekcji Pracy z dnia 13 lutego 2017 r. Co istotne, wszyscy przesłuchiwani w sprawie pracownicy - ubezpieczeni wskazywali, że prali, czyścili odzież częściej, niż raz w tygodniu, zazwyczaj miało to miejsce 2 do 3 razy w tygodniu. W tych okolicznościach nie sposób twierdzić, że wypłacany im ekwiwalent istotnie przekraczał ponoszone przez nich rzeczywiste koszty.

Należy również podkreślić, że ustawodawca nie przewiduje obowiązków związanych z dokumentowaniem poniesionych przez pracowników kosztów prania odzieży roboczej (cytowany wyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 12 marca 2015 r. III AUa 533/14). Dokonywanie takich obliczeń byłoby pracochłonne i trudne zarówno dla pracowników, jak i pracodawcy. Po stronie pracodawcy powstałby obowiązek zbierania tego typu informacji i zarządzania nimi, co wymagałoby dodatkowej pracy, a pracownicy, którzy nie zdecydowaliby się na korzystanie z pralni, musieliby przedstawiać szczegółowe wyliczenia uwzględniające koszty środków piorących, cen energii, wody, itp. W efekcie powstałoby duże prawdopodobieństwo, że koszt rejestracji tych danych przez pracodawcę mógłby przekraczać wartość otrzymywanych świadczeń.

Z powyższych względów sąd uznał, że konieczna jest zmiana zaskarżonych decyzji dotyczących ubezpieczonych G. W., R. Ł., D. D., M. Ł., P. W., K. W., W. Z., K. Z., T. Z. i A. Ł. w zakresie wliczenia do podstawy wymiaru składek kwot ekwiwalentu za pranie odzieży roboczej i konserwacji obuwia roboczego. Uznać zatem należy, że od tych kwot składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne nie powinny być odprowadzane przez płatnika.

Mając powyższe na uwadze, sąd - na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego - zmienił zaskarżone decyzje w sposób określony w punktach 1)-10) wyroku.

O kosztach sąd orzekł w punkcie 11) wyroku, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany organ rentowy przegrał sprawy w całości, stąd zobowiązany jest zwrócić odwołującej spółce poniesione przez nią koszty zastępstwa procesowego, które sąd ustalił według stawek określonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018 r., poz. 265), w brzmieniu obowiązującym na dzień wniesienia odwołań.

Wysokość stawki minimalnej wynagrodzenia pełnomocnika odwołującej będącego radcą prawnym w odniesieniu do decyzji o numerach (...) stanowił § 2 pkt 4) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r., a jego jednostkowa kwota wyniosła 1 800 zł. W odniesieniu zaś do decyzji Nr (...) podstawę dla ustalenia należnego

pełnomocnikowi odwołującej wynagrodzenia stanowił § 2 pkt 2) powołanego rozporządzenia, a jego kwota wyniosła 270 zł.

Dodatkowo zauważyć należy - jak już niejednokrotnie wyjaśniał Sąd Najwyższy - połączenie (na podstawie art. 219 kpc) kilku oddzielnych spraw w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia jest zabiegiem technicznym, który nie prowadzi do powstania jednej nowej sprawy, nie pozbawia połączonych spraw ich odrębności i nie zmienia faktu, że łącznie rozpoznawane i rozstrzygane sprawy są nadal samodzielnymi sprawami (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2008 r. II CSK 267/08, postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2008 r. I CZ 148/07, z dnia 4 grudnia 2009 r. III CZ 57/09, z dnia 29 kwietnia 2010 r., IV CZ 24/10, z dnia 25 listopada 2011 r. V CSK 89/11). W konsekwencji, w razie połączenia przez sąd kilku spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia, zwrot kosztów procesu przysługuje stronie odrębnie w każdej z połączonych spraw (vide: postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 4 grudnia 2009 r., III CZ 57/09, z dnia 29 kwietnia 2010 r., IV CZ 24/10, z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 164/11).

Stąd też należało zasądzić od organu rentowego na rzecz odwołującej łącznie sumę 16 470 zł (tj. 9 x 1 800 zł + 270 zł) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

(-) M. M.